

*„Minket is megkeresztel Jézus az Ő Szent Lelkével.
Minket is megkeresztel az Ő isteni életével.
Mi is az istenfiúság részesei leszünk,
és ezért Jézus testvérei,
és az Atyának gyermekei vagyunk.
Bennünk is az Isten Szent Lelke árad,
az Isten Szent Lelke él,
mert a keresztségben Őbelé öltözködtünk bele.”*

Urunk megkeresztelkedése

Iz 42,1-4.6-7
ApCsel 10,34-38
Mk 1,7-11

Urunk megkeresztelkedését ünnepeljük.

Mi történt, amikor Jézus megkeresztelkedett?

Mindannyian azt válaszolnánk erre a kérdésre:

elment a Jordán folyóhoz,

és alámerült a Jordán vizében.

Valójában azonban mégsem ez történt.

Amikor Jézus megkeresztelkedett,

- figyeljük meg az evangélium szavait -

akkor Ő felemelkedett a vízből.

Jézus megkeresztelkedése nem az alámerülés a vízbe,

hanem azért merült alá, hogy felemelkedjék.

Úgy keresztelkedett meg Jézus,

hogy a vízből felemelkedett és a magasságban,

a magasságból áradó erőben keresztelkedett meg,

az Isten Szent Lelkében.

Mi is mindannyian ilyen keresztségben részesültünk.

Mi is mindannyian Jézus Szent Lelkébe merültünk bele,

mi is mindannyian fölemelkedtünk az égbe,

és Isten kedves gyermekei lettünk a keresztségben.

Isten közelében vagyunk, mint megkeresztelt emberek,

Isten élete töltött el minket, ez az élet járta át,

teremtette újjá életünket.

Isten Szent Lelke itatta át lelkünket,

és e Szentség, e Szent Lélek élteni, vezetni tetteinket.

Istenben keresztelkedtünk meg.

A víz pedig, amit keresztségünk közvetlen anyagaként tapasztalunk,

a figyelmeztetés a számunkra,

hogy tudniillik: honnan jöttünk.

A víz, amely elborít, fenyeget és elpusztít,

a bűnnek, a bűnös életnek,

a lélek bűnbe merült állapotának a kifejezése.

Ebbe a mélybe, lelkünk halálába alászállott érettünk Jézus,

magára vette halálunkat,

bűneinket fölvette a vállára,

minket magunkat ölelt át,

mint mélyben, összetörtségben, bűnben lévőket.

És úgy keresztelkedett meg, hogy felemelkedett.
Legyőzte a halált, legyőzte a bűnt.
Fölemelkedett az életbe,
az örökkévaló, szent, ragyogó,
tündöklő isteni életbe emelkedett fel,
és magával vitt bennünket.
Minket is megkeresztel Jézus az Ő Szent Lelkével.
Minket is megkeresztel az Ő isteni életével.
Mi is az istenfiúság részesei leszünk,
és ezért Jézus testvérei,
és az Atyának gyermekei vagyunk.
Bennünk is az Isten Szent Lelke árad,
az Isten Szent Lelke él,
mert a keresztségben Őbelé öltözködtünk bele.
Felettünk is a Mennyei Atya szózata hangzik,
hangzik szüntelen, zengő örömmel:
Te vagy az én szeretett fiam, benned kedvem telik.
Éljünk keresztségünk e fenségében,
járjunk szüntelen abban a magasságban,
abban a szent égben,
ahova felvitt minket a keresztségünk.
Járjunk ott Isten tekintetének színe előtt,
az Ő lelkétől vezetetten,
felöltve magukra Isten gyermekeinek arcát.
Úgy élve, hogy Jézus nyomdokát követjük,
hogy Jézus tetteit tesszük,
Jézus életét éljük itt, ezen a világban.
Itt élünk, a világban járunk,
de felemelten, az égben,
mert a keresztség lényege ebben áll,
hogy felemelkedtünk.
Amiként Jézus úgy keresztelkedett meg,
hogy felemelkedett a vízből,
úgy keresztelkedett meg, hogy eltöltötte Őt
Isten Szentsége, a Szentlélek.
Úgy keresztelkedett meg,
hogy az Atyának kedve áradt ki reá,
kedve telt benne: Te vagy az én szeretett Fiam.
És úgy él itt a világban, hogy jót cselekszik.
Körüljár mindenütt, és mindenkinek a szeretetet sugározza.
Így Jézus a mi megkeresztelt életünk példaképe
és keresztségünk forrása.
Így keresztelkedtünk meg mi is mindannyian.

Emlékezzünk vissza ezen az ünnepen tehát
önmagunk keresztségére,
éljük át újra, értsük meg: mi történt velünk.
És így megértve keresztségünket,
így éljünk megkeresztelt emberként,
éljünk felemelkedetten,
éljünk az Isten Szent Lelkében,
éljünk a Mennyei Atya színe előtt járva,
éljünk úgy, hogy Jézus nyomdokát követjük.
Ámen.

2021. január 10.

Takács Gyula plébános atya